

Χριστούγεννα 2020

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 168^H
ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ

Πρὸς
Τοὺς εὐσεβεῖς χριστιανοὺς τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, ΧΡΟΝΙΑ σας ΠΟΛΛΑ καὶ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΑ!

Ἡ μεγάλη ἐορτὴ τῆς Θείας Ἐνανθρωπήσεως ἔφθασε καὶ αὐτὴ τὴ χρονιά, κάτω βέβαια ἀπὸ ἰδιαίτερα δυσχερεῖς συνθῆκες. Καὶ πάλι ἡ σκέψη μας στρέφεται στὴ Βηθλεέμ, στὴ Γέννηση τοῦ Θεανθρώπου, γιὰ νὰ γιορτάσουμε τὴν ἐπίσκεψή Του στὸν κόσμο ἀλλὰ καὶ στὶς καρδιές καὶ στὴ ζωὴ μας.

Ὅπως δυὸ χιλιάδες χρόνια πρὶν, μέσα στὴ σύγχυση τῆς πρώτης ἀπογραφῆς, ἡ τότε ἐποχὴ δὲν ἀντελήφθη τὴν ἔλευση τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ στὸν κόσμο, ἔτσι καὶ στὶς μέρες μας ποικίλοι παράγοντες, μάλιστα μὲ ἀφορμὴ τὴν ἐνσκήψασα πανδημία, τείνουν νὰ συγκαλύψουν τὸ σωτήριο γεγονός καὶ νὰ τὸ ἐξαφανίσουν ἀπὸ τὸν ὀρίζοντα τῆς ζωῆς μας.

Ἡ ἀνάγκη ὅμως τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ στὴ ζωὴ μας θὰ μπορούσε νὰ διαλύσει ὅλα τὰ νέφη τῶν θλίψεων, τῶν πειρασμῶν καὶ τῶν δοκιμασιῶν, ὅλη τὴν ὁμίχλη τῆς ἀδιαφορίας, τοῦ ἐφρησυχασμοῦ καὶ τῶν κοσμικῶν περισπασμῶν.

Ἀναγνωρίζουμε ἀσφαλῶς ὅλοι καὶ κατανοοῦμε τὴ δυσκολία τῶν περιστάσεων, τὴ συνεχιζόμενη ἀπειλὴ τῆς πανδημίας ποὺ στέρπησε τὸ ἀγαθὸ τῆς ζωῆς ἀπὸ τόσους συνανθρώπους μας, ποὺ ἀναστάτωσε τὴν ἰσορροπία τῆς υγείας ἑκατὸ καὶ πλέον χιλιάδων συμπολιτῶν μας, ποὺ γκρέμισε τὴν ἔπαρση τῆς ἐπιστήμης μας, ποὺ ἀνέτρεψε κάθε σταθερὰ τῆς καθημερινότητος καὶ τῆς ζωῆς μας, ποὺ περιορίσε ἀσύλληπτα τὶς ἐλευθερίες μας, ποὺ προκάλεσε βαριές προσβολές τῶν ἱερῶν τῆς πίστεως καὶ τῆς Ἐκκλησίας μας, ποὺ μᾶς γέμισε μὲ φόβους, ἀμφιβολίες, σύγχυση, ἐντάσεις καὶ διχασμοὺς στὶς ὅποιες σχέσεις μας, ποὺ σκοτείνιασε τὶς προοπτικές, τὰ σχέδια καὶ τὸ μέλλον μας, ποὺ ἄλλαξε τὰ πάντα στὰ αὐτονόητα τῆς ζωῆς μας. Πονάει ἡ ψυχὴ μας καὶ προκαλεῖται ἡ σκέψη μας, ἔχει δυσκολευτεῖ πολὺ ἡ ζωὴ μας.

“Όλα αὐτὰ πιθανότατα νὰ κυριαρχήσουν μέσα μας καὶ νὰ ἀποκρύψουν τὰ Χριστούγεννα ἀπὸ τὶς καρδιές μας, νὰ ἐξαφανίσουν τὸν Χριστὸ ἀπὸ τὸν ὀρίζοντά μας, ἴσως καὶ νὰ διώξουν κάθε ἐλπίδα μας. Ἐμεῖς ὅμως δὲν ἀρκούμεστε στοὺς ἐξωτερικοὺς ἑορτασμοὺς οὔτε στοὺς ὁμορφους συμβολισμοὺς οὔτε στὴν ἀνάμνηση ἑνὸς σημαντικοῦ ἱστορικοῦ γεγονότος, ἀλλὰ ἀφήνουμε τὴν καρδιά μας νὰ ὑποδεχθεῖ τὸν Κύριο ὡς μόνιμο κάτοικό της καὶ νὰ δεχθεῖ τοὺς θησαυροὺς τῆς χάριτός Του ὡς πολῦτιμη κληρονομιά της. Γι’ αὐτὸ καὶ τὸν δοξάζουμε μὲ ὕμνους καὶ προσευχὲς *«ἀγαλλόμενοι καὶ εὐφραινόμενοι ἐνθέως»*.

Τὸ βρέφος τῆς Βηθλεὲμ δὲν εἶναι ἓνα ἀδύναμο καὶ ἀσήμαντο βρέφος ποὺ προκαλεῖ οἶκτο γιὰ τὴ φτώχεια του καὶ συμπάθεια γιὰ τὴ στέρψή του, ἀλλὰ, σύμφωνα μὲ τὴν προφητεία τοῦ Ἡσαΐα εἶναι ὁ *«Μεγάλης βουλῆς ἄγγελος, θαυμαστός σύμβουλος, Θεὸς ἰσχυρός, ἐξουσιαστής, ἄρχων εἰρήνης, πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος»* (Ἡσ. θ’ 6), εἶναι *«ὁ τῆς δόξης Κύριος»* (Ἰδιόμελον Γ’ Ὁρας). Αὐτὸ ὁμολογοῦμε μὲ δέος καὶ φωτίζεται ὁ κόσμος μας.

Ἡ Ἐνανθρώπιση τοῦ Κυρίου ἀνοίγει νέους δρόμους στὴ ζωὴ μας, *«διαλύει τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ»*, μᾶς κάνει *«μετόχους τῆς τρυφῆς τοῦ παραδείσου»* (Γερμανοῦ, α’ στιχηρὸν ἰδιόμελον Ἑσπερινοῦ), φωτίζει τὴν προοπτικὴ μας, δίνει ἄλλη ἐρμηνεία τοῦ κόσμου. Δὲν ζοῦμε πλέον μὲ τὴν ἀπειλὴ τοῦ Θεοῦ οὔτε ἀπλᾶ γνωρίζοντας τὸ θέλημά Του οὔτε μόνο κάτω ἀπὸ τὸ βλέμμα Του οὔτε πάλι ἀναζητῶντας τὴν παρουσία Του, ἀλλὰ ζοῦμε ὡς Ἐκκλησία μὲ τὴν ἐμπειρία τῆς κοινωρίας Του, *«δι’ ἡμᾶς γὰρ ἐγεννήθη παιδίον νέον ὁ πρὸ αἰώνων Θεός»*, ὁ Ὅποιος καὶ *«γεννᾶται τὴν πρὶν πεσοῦσαν ἀναστήσεων εἰκόνα»*. Ὁ Κύριος ἤλθε γιὰ νὰ ἀποκαταστήσει τὴν κατεστραμμένη εἰκόνα μας, γιὰ νὰ ἀναμορφώσει τὴν τραυματισμένη φύση μας, ἤλθε *«ἰὸν καθάραι τῆς δρακοντείας κάρας, ἄγων ἅπαντας πρὸς σέλας ζωηφόρον»* (δ’ Ὁδὴ ἱαμβικοῦ κανόνος), ἤλθε γιὰ νὰ μᾶς καθαρῖσει ἀπὸ τὸ δηλητήριον τῆς ἀμαρτίας καὶ νὰ μᾶς ὁδηγήσει στὸ φῶς τῆς ζωῆς.

Ἡ Γέννηση τοῦ Κυρίου ἀποτελεῖ ἔκφραση τῆς ἄκρας ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, ἀνάλογη μὲ αὐτὴν κατὰ τὴν δημιουργία τοῦ κόσμου, καὶ ὀνομάζεται ἀπὸ τοὺς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας *«παλιγγενεσία»*, ποὺ σημαίνει νέα γένεση, δηλαδὴ νέα δημιουργία, ἐπανάληψη καὶ ἀναθεώρηση τῆς δημιουργίας τοῦ κόσμου, *«ἀνάπλασις τοῦ Ἀδάμ»*, πρόσκληση σὲ ἀναδημιουργία τοῦ ἀνθρώπου, καθὼς ὁ *«Ἀδάμ ἀνανεοῦται»*, ὅπως διατυπώνει θεολογικὰ ὁ ὕμνογράφος (Σωφρονίου Ἱεροσολύμων, ἰδιόμελον, Α’ Ὁρας).

Φωτισμένοι πλέον ἀπὸ τὸ φῶς τῆς ἀνατολῆς τῶν ἀνατολῶν, ποὺ διαλύει κάθε σκοτάδι καὶ ἐξαφανίζει κάθε σκιά στὴ ζωὴ μας, πανηγυρίζουμε τὴ νέα προοπτικὴ μας, μὲ τοὺς ἀγγέλους *«θεοπρεπῶς δοξολογοῦμε»* (Γερμανοῦ, Ἰδιόμελον Ὁρθρου) ἀναφωνοῦντες *«δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶ»* καὶ μὲ ὅλη τὴν κτίση *«εὐφραινόμεθα καὶ πνευματικῶς πανηγυρίζομεν»* (Ἰωάννου, α’ Ἰδιόμελον τῆς Λιτῆς).

Ἡ σκιά τοῦ κορωνοϊοῦ εἶναι μεγάλη. Ἡ ζάλη ποὺ δημιουργεῖ ἢ συνεχῆς πληροφόρηση, ἢ γενικευμένη ἀγωνία, ἢ σύγχυση καὶ ἢ ἀμηχανία, εἶναι πολὺ πιθανὸ νὰ ταράξουν καὶ τὴ δική μας ψυχὴ καὶ νὰ σκεπάσουν. Παρὰ ταῦτα, τὸ φῶς ποὺ

ἀκτινοβολεῖ τὸ Σπήλαιο τῆς Βηθλεὲμ εἶναι τόσο δυνατὸ πὺν τίποτε δὲν μπορεῖ νὰ τὸ καλύψει.

Τί καὶ ἂν δὲν ἔχουμε κάλαντα οὔτε πανηγυρικὲς ἀκολουθίες οὔτε ἀνταλλαγὴ δώρων οὔτε ἀνεμπόδιστους ἑορτασμοὺς. Ἔχουμε τὴ δυνατότητα νὰ ἐκφράσουμε τὴν πίστη μας στὴ Γέννηση τοῦ Κυρίου, τὴν ἀγάπη μας στὸ πρόσωπό Του καὶ νὰ ἀνανεώσουμε τὸν σύνδεσμό μας μαζί Του, ἐλπίζοντας ὅτι Αὐτὸς τὰ ἐλλείποντα θὰ ἀναπληρώσει.

Εὐχομαὶ ἐκ βάθους καρδίας «ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός» νὰ χαρίζει σὲ ὅλους σας κάθε χαρά, εὐλογία καὶ εὐτυχία, προσωπικὴ καὶ οἰκογενειακὴ, ὑλικὴ καὶ πνευματικὴ καὶ κυρίως νὰ προσφέρει τὸν φωτισμὸ Του.

ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ, ἀδελφοί μου, καὶ ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ!

Μετὰ πολλῆς τῆς ἐν Χριστῷ τεχθέντι ἀγάπης,

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς Νικόλαος